

ผลของการจัดกลุ่มผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือกันและกัน
ในการฝึกทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อน
ระดับรุนแรงถึงรุนแรงมาก อายุ 3-6 ปี (2546)

The effectiveness of a parental self help group in the care
of severely and profoundly mentally retarded children aged 3-6

นิรมัย คุ่มรักษา

โสภณ สวัสดิ์

ประภาพรรณ เตชจิตต์โชคเกษม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกลุ่มผู้ปกครอง เพื่อช่วยเหลือกันและกันในการฝึกทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อนระดับรุนแรงถึงรุนแรงมาก อายุ 3-6 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปกครองเด็กปัญญาอ่อนระดับรุนแรงถึงรุนแรงมากอายุ 3-6 ปี ของศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กราชานุกูล (คลองกุ่ม) ที่มีความสนใจและยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษาวิจัย จำนวน 10 คนโดยกลุ่มตัวอย่างได้จัดกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกันมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ประสานงานภายในกลุ่ม เดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ติดต่อกัน 1 ปีรวม 12 ครั้งรูปแบบการวิจัยเป็นแบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมินความสามารถในการสอนทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองเด็กปัญญาอ่อนของผู้ปกครองและแบบประเมินทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อนระดับรุนแรงถึงรุนแรงมาก อายุ 3-6 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความสามารถในการฝึกทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองของผู้ปกครอง และความสามารถในการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อนก่อนและหลังการจัดกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกัน โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฝึกทักษะด้านการช่วยเหลือตนเองของผู้ปกครองและความสามารถในการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อนระดับรุนแรงถึงรุนแรงมากอายุ 3-6 ปี หลังการจัดกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01